

NEDERLANDSTALIGE TUCHTRAAD VAN BEROEP VOOR ADVOCATEN
Eerste Kamer

Openbare zitting van 5 juni 2017

Dossiernummer TB-0194-2018

In de zaak van: Mr. X,
 advocaat te ...

hebbende als raadsman: mr. Y,
 advocaat te ...

spreekt de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten de volgende beslissing uit:

I. DE PROCEDURE

1. In deze zaak moet de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten (verder afgekort tot ‘TB’) oordelen over het hoger beroep ingesteld door mr. X tegen de sententie gewezen na tegenspraak op verzet door de Tuchtraad voor advocaten van de Nederlandstalige Ordes van het rechtsgebied van het Hof van beroep te Brussel op 6 februari 2018, waarbij het verzet ontvankelijk werd verklaard, de tuchtvervolgingen toelaatbaar en de tenlasteleggingen bewezen, maar waarbij de debatten werden heropent *“teneinde mr. X toe te laten het bewijs bij te brengen van de uitgevoerde financiële en vennootschapsrechtelijke regularisaties om hiermede mogelijk rekening te houden bij de bepaling van de strafmaat”* en waarbij beslist werd *“dat de dienstige stukken dienen gevoegd ten laatste op 29 mei 2018”*. (SLT 161).

Overeenkomstig artikel 466 Ger. W. wordt voor de rechtspleging de Nederlandse taal gebruikt.

De zaak wordt behandeld en berecht na tegenspraak.

De bestreden sententie werd regelmatig op 7 februari 2018 ter kennis gebracht van alle betrokkenen. Het hoger beroep van mr. X werd ingesteld op 20 februari 2018. Het is tijdig ingesteld. Het hoger beroep is ontvankelijk.

2. De zaak werd behandeld in openbare zitting

3. Verslaggever-stafhouder Z werd gehoord in zijn verslag. Mr. Y werd gehoord als raadsman van mr. X. Procureur-generaal P werd gehoord in zijn advies. Mr. Y en mr. X kregen het laatste woord.

4. De brief waarmee mr. X hoger beroep instelde, is niet concreet gemotiveerd. De TB

leest: *“De motivering van dit beroep zal in de loop van de beroepsprocedure verder ontwikkeld worden, maar thans kan ik reeds stellen dat [mr. X] de omschrijving en de kwalificatie van de zogenaamd nieuwe feiten uit het oude tuchtdossier SLT91 inzake H, wenst te betwisten”*. Ter terechtzitting van 8 mei 2018 legde mr. X een conclusie neer, waarvan zijn advocaat, tijdens de terechtzitting, een aantal passages in het petitum schrapt. De TB onderzoekt de procedurele gevolgen van de beperkte omvang van het hoger beroep hierna onder randnummer 8.

II. DE TEN LASTE GELEGDE FEITEN

5. De in eerste aanleg ten laste van mr. X gelegde feiten en handelingen waren de volgende:
- (1) Het niet beantwoorden van de brieven van de stafhouder; mogelijke dagvaarding tegen mr. X; Het niet doorstorten van derdengelden ten belope van 19.000 euro (dossier mr. S, 16-17/0186/KL) (456 Ger.W.);
 - (2) Het niet of niet tijdig beantwoorden van de brieven van de stafhouder; Dagvaarding tot ontbinding van de advocatenvennootschap (dossier Ministerie van Financiën, 16-17/0083/KL) (456 Ger.W.);
 - (3) Het niet of niet tijdig beantwoorden van de brieven van de stafhouder en van een confrater; Dagvaarding van mr. X en vonnis bij verstek van 19 januari 2017 (dossier V, 16-17/0041/KL) (456 Ger.W.);
 - (4) Het niet betalen van de bijdragen verschuldigd aan de RSZ voor het tweede, derde en voerde kwartaal van 2013, waaromtrent vonnis werd uitgesproken; Het niet of niet tijdig beantwoorden van de brieven van de stafhouder in dat verband; (dossier RSZ, 14-15/0031/KL) (456 Ger.W.);
 - (5) Het niet betalen van niet fiscale invorderingen, waarvoor reeds vonnis werd bekomen en waarvoor reeds tot betekening met bevel tot betalen werd overgegaan; Het niet of niet tijdig beantwoorden van de brieven van de stafhouder in dat verband; (dossier 16-17/0093/KL) (456 Ger.W.);
 - (6) Het niet tijdig rapporteren over de rekening derden, niettegenstaande het bericht verstuurd via het privaatluik van 2 maart 2017 en een herinneringsbrief van 24 maart 2017 (Codex Deontologie, art. 136-nieuwe nummering; oud III.2.8.3.1)

III. DE PROCEDURE IN EERSTE AANLEG EN DE BESTREDEN SENTENTIE

6. In een sententie, gewezen bij verstek op 20 juni 2017 werd door de tuchtraad voor advocaten van de Nederlandstalige ordes van het rechtsgebied van het hof van beroep te Brussel aan mr. X een sanctie van schrapping opgelegd.

Met een brief, gedateerd op 6 juli 2017 tekende mr. X verzet aan tegen deze sententie. Na uitstellen ter zitting van 26 september 2017, 17 oktober 2017 en 19 december 2017, werd het verzet behandeld ter zitting van 23 januari 2018. Zoals blijkt uit de conclusie die mr. X op dat ogenblik neerlegde betoogde hij:

- in eerste orde dat de feiten waarvoor hij bij verstek werd veroordeeld ‘volledig terug te brengen zijn tot eerdere problematiek (2012-2013), waarvoor reeds veroordelingen werden uitgesproken’ [opmerking door de TB: mr. X werd inderdaad door de TB op 8 april 2014 veroordeeld tot een tuchtstraf van schorsing van één jaar met uitstel

gedurende 3 jaar – SLT81&88 en op 20 januari 2015 tot een tuchtstraf van schorsing van drie maanden – SLT91; sententies in hoger beroep TB-2014/0100 & 010 en 2014/0119];

- vervolgens dat hij, ondanks sancties van schorsingen van drie en vier maanden [opmerking door de TB: deze laatste sanctie betreft blijkbaar een niet bestreden sanctie van de tuchtraad in eerste aanleg], waardoor zijn inkomsten een enorme terugval kenden, dat hij zeer duidelijk bijzondere (afbetalings-)inspanningen leverde om zijn betalingsverplichtingen zo goed mogelijk na te komen, maar dat de enige effectieve oplossing erin bestond de privéwoning te verkopen, waartoe hij en zijn echtgenote een vastgoedmakelaar contacteerden (geschatte waarde 675.000 euro vrij van hypotheek);
- dat het gebruik van zijn rekening derden geen problemen meer stelde omdat daarvoor een oplossing werd gevonden;
- dat de werking van zijn kantoor, na zijn ‘vlucht’ naar Spanje, opnieuw naar behoren verloopt [opmerking TB: dit werd ter terechtzitting bevestigd door de verslaggever-stafhouder].

Teneinde te kunnen aantonen dat hij zijn financiële situatie volledig zou regulariseren via de verkoop van de privéwoning en dat hij een einde zou stellen aan de moeilijke mentale periode waarin hij was verzeild geraakt, verzocht hij de tuchtraad van eerste aanleg in eerste orde om de zaak te willen uitstellen op langere termijn.

Nopens deze gemotiveerde vraag tot uitstel leest de TB niets, noch in het proces-verbaal van de zitting van 23 januari 2018, noch in de bestreden sententie van 6 februari 2018.

7. Onder de hoofding ‘De toelaatbaarheid van de tuchtvordering’ gaat de tuchtraad in eerste aanleg in op een aantal excepties die door mr. X werden opgeworpen en die in wezen allemaal te maken hebben met eenzelfde verweer, te weten dat de feiten waarvoor hij in deze tuchtprocedure wordt vervolgd in wezen nog steeds hun oorzaak vinden in de periode 2012-2013. Het niet beantwoorden van de brieven van de stafhouder zou te maken hebben met (opnieuw) vluchtgedrag of schaamte, maar dus ook zijn diepere oorzaak kennen in de problemen uit die periode.

Meer bepaald riep mr. X excepties in van ‘non bis in idem’ en/of opsorping en verjaring (zie dossier SLT91 en TB 2014/0119). De tuchtraad in eerste aanleg verwierp deze excepties onder meer aan de hand van de volgende overweging: *“De huidige nieuw aan het licht gekomen feiten betreffen echter geen onregelmatigheden, maar een onmiskenbare bedrieglijke en volgehouden afwendings van fondsen.”* Enkele regels verder schrijft de tuchtraad in eerste aanleg evenwel: *“De nieuw aan het licht gekomen feiten ingevolge het schrijven van de stafhouder van de balie van ... van 13 februari 2017 zijn zulks mogelijk wel”* [de TB onderstreept]. Anders gezegd, na eerst een stellige uitspraak te hebben gedaan, nuanceert de tuchtraad in eerste aanleg onmiddellijk deze uitspraak. Meer nog, in fine van de beoordeling ‘ten gronde’ van de betichtingen schrijft de tuchtraad: *“Aan de andere kant heeft de stafhouder in zijn verslag gemeld dat er de laatste tijd geen nieuwe klachten zijn tegen mr. X, zodat kan worden verhoopt dat de malaise van tijdelijk duur was (...)”* [de TB onderstreept]. Ook dit valt moeilijk te rijmen met de eerdere woorden ‘bedrieglijke en volgehouden afwendings van fondsen’, die worden gebruikt bij de beoordeling van de ‘toelaatbaarheid’ van de tuchtvordering.

IV. DE BEPERKTE OMVANG EN HET VOORWERP VAN HET HOGER BEROEP

8. Uit het betoog van mr. X ter terechtzitting in hoger beroep en gelet op de wijzigingen die hij aanbracht in het petitum van zijn conclusie in hoger beroep, moet worden besloten dat het hoger beroep uitsluitend gericht is tegen de volgende overweging in de beslissing: *“De huidige nieuw aan het licht gekomen feiten betreffen echter geen onregelmatigheden, maar een onmiskenbare bedrieglijke en volgehouden afwendings van fondsen”, en “De tuchtraad is van oordeel dat de deontologische fouten begaan door mr. X in het dossier H t/ R als zeer ernstig moet worden aanzien”,* maar niet tegen de beslissing als dusdanig.

Los van de vaststelling dat de TB vaststelt dat deze woorden op geen enkele wijze *in concreto* worden gemotiveerd of onderbouwd, kwam de TB hierboven reeds tot de bevinding, bij lezing van de bestreden sententie, dat deze sententie ongerijmdheden bevat die maken dat deze woorden moeten berusten op een verschrijving. Verder in de sententie worden deze woorden, in het daartoe geschikte onderdeel van de beslissing, immers genuanceerd en anders ingevuld.

Bovendien is en was de geïllustreerde passage niet relevant of dienend voor de beoordeling van de ingeroepen excepties. Het volstond immers vast te stellen dat het om nieuwe feiten ging, die niet het voorwerp uitmaakten van eerdere tuchtrechtelijke beslissingen. De eventuele vaststelling dat de feiten een historische oorzaak hadden in de periode 2012-2013 hoeft overigens niet te leiden tot enige (volledige) opslorping, maar kan uitsluitend effect ressorteren op de op te leggen sanctie.

De gemoedsgestelden van mr. X op het ogenblik van de (nieuwe) feiten, komt slechts aan de orde bij het zoeken naar de meest adequate beslissing in het belang van onder meer de advocatuur en de betrokken derden. De tuchtraad in eerste aanleg kan nog steeds van oordeel zijn dat de feiten in het dossier H/R (waarmee de tenlastelegging 1 lijkt te worden bedoeld) eerder het gevolg waren van slordigheid of onzorgvuldigheid.

De TB stelt dan ook vast dat, hoe beperkt het hoger beroep van mr. X ook mag zijn, dit hoger beroep geen wezenlijk voorwerp blijkt te hebben.

9. De tuchtraad in eerste aanleg ledigde zijn rechtsmacht niet. Het hoger beroep werkt in deze zaak niet devolutief. De tuchtraad in eerste aanleg behoort zijn rechtsmacht verder te ledigen.

OM DEZE REDENEN,
DE TUCHTRAAD VAN BEROEP,

Verklaart het hoger beroep niet ontvankelijk want zonder voorwerp;

Stelt vast dat de beoordeling van de zaak verder en nog steeds toekomt aan de Tuchtraad voor advocaten van de Nederlandstalige Ordes van het rechtsgebied van het Hof van beroep te Brussel (SLT 161) en beveelt dienvolgens de terugzending van het dossier voor verdere

behandeling van de zaak;

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging:

de heer Johan Boon, voorzitter en de assessoren mr. Geneviève Boliau, mr. Alex De Visscher, mr. Frank van der Schueren en mr. Jef Verwaest.

De assessoren hebben deze beslissing allen ondertekend voor de uitspraak:

G. Boliau

A. De Visscher

F. Van der Schueren

J. Verwaest

Waren aanwezig bij de uitspraak:

De heer Johan Boon, voorzitter,
en mr. Ludo Kools, secretaris,

L. Kools

J. Boon